

Autem superedificat supra fundamentū hoc aurum, argēum, lapides preciosos, ligna, fœnum, stipulam, vniuscuiusq; opus manifestū erit. Dies enim domini declarabit, quia in igne reuelabitur, & vniuscuiusq; opus quale sit, ignis comprobabit. Si cuius opus māserit quod superedificauit, mercedē accipiet. Si cuius opus arserit, detrimentum patietur: ipse autem saluus erit, sic tamē quasi per ignem. Multi sunt qui lectionem istā male intelligentes falsa securitate decipiuntur, dum credunt quod si supra fundamentum Christi capitalia crimina ædificēt, peccata ipsa per ignem trāstorium possint purgari, & ipsi postea ad vitam perpetuam peruenire. Intellectus iste fratres charissimi corrigendus est, quia ipsi se seducunt qui taliter sibi blandiūt. Illo enim trāstorio igne, de quo dixit Apostolus, Ipse autem saluū erit, sic tamē quasi per ignem: non capitalia, sed minuta peccata purgantur. Et quantum, quod peius est, non loca maiora, sed etiam minuta, si nimum plura sint, mergunt. De ipsis maioribus siue minoribus peccatis, & si non omnia vel aliqua commemoranda sunt, ne aliquis se inaniter exulare conetur, & dicat nescire se quæ sint minuta peccata, vel quæ crimina capitalia.

Et licet in illa peccata, vel quæ in illa capitalia
B. 14. Et quanius Apostolus capitalia plura commem-
morauerit, nos tamen ne desperationem facere vi-
deamur, breuiter dicimus quæ sunt illa, Sacrilegium,
homicidium, adulterium, falsum testimonium, fur-
tum, rapina, superbia, inuidia, auaritia; & si loco tem-
pore tenetur in iracundia, & ebrietas si assidua sit, in
eorum numero computatur. Quicumq; enim aliqua
de istis peccatis in se dominari cognouerit, nisi digne
se emendauerit; & si habuerit spacium longo tem-
pore penitentia egerit, & largas elemosinas ero-
gauerit, & à peccatis ipsis abstinerit, illi tñ transitorio
igne: de quo ait Apostolus, purgari non poterit, sed
æterna illi flama sine vlla remedio cruciabit. Que
autem sint minuta peccata, licet omnibus nota sint,
tamen quia longum est vt omnia replicentur, opus
est vt ex eis vel aliqua nominem. Quoties aliquis
in cibo aut in potu plus accipit q̃ necesse sit, ad mi-
nuta peccata nouerit pertinere. Quoties pl⁹ loquit̃
quam oportet, aut pl⁹ tacet quam expedit. Quoties
paupere importune petemem exasperat. Quoties cū
corpore sit sanus alijs ieiunantibus prandere volue-
rit, aut fomo deditus tardius ad Ecclesiam surgit.
Quoties excepto desiderio filiorum, vxoris suam co-
gnouerit. Quoties in carcere clausos & in vinculis

1. Cor. 6.

Tomus decimus.

cum grandi confusione venire permittant. De quo D
scriptum est, Aptaui sibi Ecclesiæ non habentē ma Ephes. 5.
culam aut rugam. Et ideo continuis orationibus, &
frequentibus ieiunijs, & largioribus elemosynis,
& præcipue per indulgentia eorum qui in nos pec-
cant affidue redimatur, ne forte simul collecta cu-
mulum faciant & demergant animā. Quicquid em̃
de istis peccatis à nobis redemptum non fuerit, illo
igne purgandum est, de quo dixit A plus, Quia in 1. Cor. 3.
igne reuelabitur. Et si cui⁹ opus arserit, detrimentū
patietur. Aut em̃ dum in hoc mundo viuimus, ipsi
nos per poenitentia fatigamus, aut certe volēte aut
permittente deo multis tribulationib⁹ pro istis pec-
catis affligimur, & si deo gratias agim⁹ liberamur.
Quod ita fit, si quotiens maritus, aut vxor, aut fili⁹
moritur, vel si substantia à nobis plus q̃ oportet ama-
tur, aufertur. Licet plus Christum q̃ ipsam substan-
tiam diligamus, & si necessitas fuerit, malimus ipsā
substantia perdere q̃ Christum negare: tamen quia,
sicut iam dixi, si plus eam⁹ oportet diligim⁹, amitte-
re eam autē dum viuimus, aut dum morimur, si-
ne grandi dolore nō possumus, & tamen, si deo, qui
illam à nobis aufert, velut pius pater permittit, tā-
quā boni filij gratias agamus, & minus nos pati E
q̃ mererem cū vera humilitate proferamus. Ita pec-
cata ipsa in hoc seculo purgantur, vt in futuro ille
ignis purgatorius aut nō inueniat, aut certe parum
inueniat quod exurat. Si autem nec in tribulatione
deo gratias agimus, nec bonis operibus peccata re-
dimim⁹, ipsi tamdiu in illo purgatorio igne moras
habebimus, q̃diu supradicta peccata minuta tanq̃
ligna, scænum, stipula consumantur. Sed dicit ali-
quis, Nō pertinet ad me quamdiu moras habeam,
si tamen ad vitam æternā perrexero. Nemo hoc di-
cat fratres charissimi, quia ille purgatori⁹ ignis du-
rior erit q̃ quid potest in hoc seculo poenarum vide-
ri aut cogitari, aut fentiri. Et cū de die iudicij scrip-
tū sit, q̃ erit dies vnus tanq̃ mille anni, & mille an-
ni tanq̃ dies vnus, vnde scit vnusq̃q̃ vtrū diebus an
mensibus, an forte etiā & annis per illum ignem sit
transiturus? Et qui modo nec vnū digitulum in
ignem vult mittere, timeat necesse est vel tunc par-
uo tempore cum anima & toto corpore cruciari. Et
ideo totis virib⁹ vnusq̃q̃q̃ laboret, vt capitalia cri-
mina possit euadere, & minuta peccata ita operibus
bonis redimere, vt de ipsis nihil videatur remanere
quod ille ignis possit absumere. Illi autē qui capita-
lia crimina cōmittunt, si quādiu viuūt, ea redimere F
poenitentia medicamentis noluierint, ad illū ignem,
de quo dicit A plus, Ipse autē saluus erit, sic tñ quasi 1. Cor. 3.
per ignē: sicut iam dictū est, venire non poterunt, sed
magis illam durā & irreuocabilem sententia auditi-
sunt, Descende ita me maledicti in ignem æter-
num. Et ideo, qui ab ista perpetua pœna, & ab illo
purgatorio igne desiderāt liberari, crimina capita-
lia nō admittant, aut si iam cōmiserunt, fructuosam
agant poenitentiam, & illa parua vel quotidiana pec-
cata bonis operibus redimere nō desinant. Quibus
tamen operibus minuta peccata redimantur, plenius
vobis insinuare desidero. Quoties infirmos visita-
mus, in carcere clausos & positos in vinculis requi-
rimus, discordes ad cōcordiam euocamus, indico-
 Ecclesiæ ieiunio ieiunamus, pedes hospitib⁹ ablui-
mus, ad vigilias frequenter conuenimus, elemosy-
nam ante ostiū pretereuntibus pauperibus damus,
inimicis nostris quoties petierint veniam indulge-
mus. Istis em̃ operibus & his similib⁹ minuta pecca-
ta redimuntur quotidie. Pro capitalibus vero crimi-
nib⁹ hoc non solū sufficit, sed addendā sunt lachry-
mæ, rugitus & gemitus, cōtinuā longo tēpore ac
protracta ieiunia, & largiores elemosynæ erogan-
dæ, vltro nos ipsos à cōmunionē Ecclesiæ remouen-